

Sygn. akt IV U 210/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2015 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR del. Jacek Liszka

Protokolant: st. sekr. sądowy Patrycja Czarnik

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2015 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania G. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 12 stycznia 2015 roku nr (...)

w sprawie G. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującej się G. J. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy począwszy od dnia 17 listopada 2014 roku do dnia 31 października 2015 roku.

Sygn. akt IV U 210/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 19 listopada 2015 roku

Decyzją z dnia 12.01.2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił G. J. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, iż orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 07.01.2015 r. ubezpieczona nie została uznana za niezdolną do pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji wniosła G. J., domagając się jej zmiany i ustalenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Ubezpieczony wskazał, iż decyzja ZUS jest dla niego krzywdząca i niezgodna ze stanem faktycznym, gdyż stan zdrowia nie pozwala mu na podjęcie pracy co wynika także z jego dokumentacji medycznej.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie, podtrzymując argumentację wyrażoną w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia i wskazując, iż wobec stwierdzenia przez komisję lekarską ZUS braku niezdolności do pracy po stronie ubezpiezonego, zasadnie odmówiono mu renty z tytułu niezdolności do pracy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

G. J. urodziła się w dniu (...) r. zamieszkała (...), wykształcenie zasadnicze zawodowe, zawód wyuczony: sprzedawca. Pracowała jako pracownik produkcji spożywczej, dozorca, pakowacz ryb, pomoc kuchenna.

Ubezpieczona w okresach od 21.02.1996 r. do 30.06.2002 r. pobierała w ZUS rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy a w okresie od 01.08.2013r. do 31.07.2014r. świadczenie w postaci zasiłku dla bezrobotnych.

Dowód: - akta ZUS,

W dniu 17.11.2014 roku ubezpieczona wystąpiła z wnioskiem do ZUS o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 1.12.2014 r. odwołująca nie została uznana za niezdolną do pracy. Wniosła sprzeciw i orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 07.01.2015 r. również stwierdzono brak niezdolności do pracy po stronie wnioskodawczyni. Wobec powyższego przedmiotową decyzją z dnia 12.01.2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił ubezpieczonej prawa do renty, od której złożyła ona odwołanie.

Dowód: akta ZUS

W toku niniejszego postępowania sądowego u odwołującego się stwierdzono:

- Zmiany zwyrodnieniowe odcinka szyjnego kręgosłupa z przepukliną jądra miażdżystego na poziomach C5-C6, C6-C7 z cechami prawostronnej kolizji.
- Zespół bólowy odcinka szyjnego kręgosłupa z objawami korzeniowymi w prawej kończynie górnej.
- Zmiany zwyrodnieniowe odcinka lędźwiowego kręgosłupa z dyskopatią na poziomach L4-L5, L5-S1 ze stenozą zachyłkową na tych poziomach, z upośledzeniem funkcji kręgosłupa.
- Otyłość olbrzymia.
- Nadciśnienie tętnicze II okresu ESC/ESH
- Choroba zwyrodnieniowa kolan z przewlekłym zespołem bólowym i upośledzeniem funkcji.
- Choroba zwyrodnieniowa stawów dłoni.
- Zapalenie okołostawowe barku prawego z przewlekłym zespołem bólowym i upośledzeniem funkcji.

Wnioskodawczyni skarży się na przewlekłe bóle całego kręgosłupa, bóle kolan i ramion szczególnie prawego. W stawach obwodowych stwierdzono poszerzone zarysy stawów kolanowych, bolesność uciskowa, ograniczenia zgięcia, wyczuwalne trzeszczenia przy ruchach w stawach kolanowych, zwłaszcza prawego. Ponadto stwierdzono nieprawidłowy chód. Choroba zwyrodnieniowa stawów kolanowych jest przeciwwskazaniem do wykonywania pracy wymagającej schylania, kucania, ciągłego chodzenia itp. Stwierdzono bolesność przy ruchach w stawie barkowym prawym, ograniczone prostowanie, zginanie i rotacja, bolesność uciskowa tego stawu. Zapalenie okołostawowe barku jest przeciwwskazaniem do wykonywania pracy wymagającej dźwigania, pracy w wilgoci, zmiennej temperaturze itp. W badaniu kręgosłupa lędźwiowego stwierdzono wzmożone napięcie mięśni przykręgosłupowych z ograniczeniem ruchomości – Choroba zwyrodnieniowa kręgosłupa lędźwiowego jest przeciwwskazaniem do wykonywania pracy wymagającej dźwigania, przesuwania schylania itp. Zgromadzona w aktach ZUS dokumentacja zarówno od lekarza POZ jak i z Poradni Specjalistycznych, dostarczone badania obrazowe, których opisy znajdują się w aktach ZUS potwierdzają rozpoznane schorzenie i czynią wiarygodne zgłaszane dolegliwości. Wnioskodawczyni jest niezdolna do pracy zarobkowej zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami częściowo od daty wypisania zaświadczenia o stanie zdrowia dla celów świadczeń z ubezpieczenia społecznego wydane przez lekarza prowadzącego leczenie tj. od 04.11.2014 roku do dnia 31.10.2015 roku.

Dowód: - opinia sądowno – lekarska – k. 7-10,

- opinia sądowo - lekarska – k. 42-45,

- opinia uzupełniająca – k. 26,

- dokumentacja lekarska – akta ZUS.

Sąd, ustalając stan faktyczny niniejszej sprawy, podzielił w całości wnioski płynące z opinii biegłych lekarzy sądowych z zakresu reumatologii, kardiologii i neurologii którzy po badaniu odwołującej się, wnikliwej analizie dokumentacji zgromadzonej w aktach rentowych, przy wykorzystaniu fachowej wiedzy medycznej, dokonali prawidłowej diagnozy schorzeń odwołującej. Opinie sporządzone zostały przez biegłych sądowych posiadających odpowiednie kwalifikacje oraz doświadczenie zawodowe, są przy tym rzetelne, kompletne i wewnętrznie spójne.

Organ rentowy pismem z dnia 29.05.2015 r. (k. 23) oraz z dnia 31.07.2015 r. (k. 37) wniósł zarzuty do opinii biegłych z zakresu neurologii i kardiologii domagając się między innymi przeprowadzenia dowodu z opinii uzupełniającej.

W wydanej opinii uzupełniającej biegli szczegółowo odnieśli się do wniesionych przez ZUS zarzutów i wyjaśnili słuszność swojego stanowiska w oparciu o aktualny stan wiedzy medycznej. Podkreślili że stenoza zachyłkowa powoduje długotrwały ucisk na korzenie nerwowe, zatem jest to schorzenie o charakterze przewlekłym, którego poprawę może przynieść wyłącznie leczenie operacyjne. Ponadto biegli zaznaczyli, że otyłość orzekanej nasila pojawiający się ucisk na korzenie nerwowe.

Także w zastrzeżeniach do opinii uzupełniającej (k. 37-38) brak było argumentów, wskazujących na jakieś istotne uchybienia, czy błędy po stronie biegłego, które mogłyby podważać jej wartość dowodową. Stanowią one jedynie nieuzasadnioną polemikę ze stanowiskiem biegłego. Odnosząc się z kolei do wniosku ZUS o przeprowadzenie dowodu z kolejnej opinii uzupełniającej biegłego z zakresu neurologii należy stwierdzić, iż Sąd oddalił ten wniosek dowodowy, gdyż jest on niecelowy i niezasadny. W orzecznictwie wskazuje się słusznie, że nie uzasadnia potrzeby powołania innego biegłego jedynie ta okoliczność, iż opinia powołanego już biegłego jest dla strony – w jej odczuciu niekorzystna (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z 22.07.1997r., I CKN 174/97, nie publ.). Mając powyższe na uwadze Sąd uznał sprawę za dostatecznie wyjaśnioną i nie przeprowadzał dowodu z opinii biegłego lekarza z zakresu psychiatrii - wobec niewątpliwego istnienia niezdolności do pracy po stronie odwołującej z przyczyn o charakterze reumatologicznym i neurologicznym. Podkreślić także należy, że organ rentowy nie wnosił zastrzeżeń do opinii biegłego z zakresu reumatologii.

Opinie spełniły nadto wymogi przewidziane dla tego rodzaju środków dowodowych określone w art. 278 kpc i art. 285 kpc, zaś w toku postępowania nie ujawniły się żadne okoliczności, które mogłyby podważać zaufanie do wiedzy czy bezstronności biegłych.

Dowody z dokumentów zalegających w aktach Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz w aktach sądowych nie budziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności, a ponadto nie były kwestionowane przez strony postępowania.

Sąd Okręgowy rozważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie art. 57 ust 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2015 roku poz. 748) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące przesłanki:

1) jest niezdolny do pracy;

2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;

3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust.1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit.b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit.a, pkt 10 lit.a, pkt 11-12, 13 lit.a, pkt 14 lit.a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit.a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu (art. 12 ust. 1). Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy (art.12 ust.2), zaś częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (art. 12 ust. 3).

Zgodnie z art.13 ust. 1 ustawy przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się:

- 1) stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji;
- 2) możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Zgromadzony w aktach sprawy materiał dowodowy potwierdza, że odwołująca się spełnia wszystkie ustawowe przesłanki do przyznania mu renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. W niniejszej sprawie sporną stała się przesłanka z art. 57 ust.1 pkt 1 ustawy, dotycząca niezdolności do pracy. Pozostałych przesłanek organ rentowy nie kwestionował (k. 57-59).

Dla rozstrzygnięcia, czy w przypadku ubezpieczonej mamy do czynienia z niezdolnością do pracy, koniecznym stało się zasięgnięcie opinii biegłych z zakresu dziedziny medycyny związanej z jej dolegliwościami.

Z opinii biegłych wynika, iż ubezpieczona cierpi na: zmiany zwyrodnieniowe odcinka szyjnego kręgosłupa z przepukliną jądra miazdzystego na poziomach C5-C6, C6-C7 z cechami prawostronnej kolizji, zespół bólowy odcinka szyjnego kręgosłupa z objawami korzeniowymi w prawej kończynie górnej, zmiany zwyrodnieniowe odcinka lędźwiowego kręgosłupa z dyskopatią na poziomach L4-L5, L5-S1 ze stenozą zachyłkową na tych poziomach, z upośledzeniem funkcji kręgosłupa, otyłość olbrzymią, nadciśnienie tętnicze II okresu ESC/ESH, chorobę zwyrodnieniową kolan z przewlekłym zespołem bólowym i upośledzeniem funkcji, chorobę zwyrodnieniową stawów dłoni, zapalenie okołostawowe barku prawego z przewlekłym zespołem bólowym i upośledzeniem funkcji.

Wnioskodawczyni jest niezdolna do pracy zarobkowej zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami częściowo od daty wypisania zaświadczenia o stanie zdrowia dla celów świadczeń z ubezpieczenia społecznego wydane przez lekarza prowadzącego leczenie tj. od 04.11.2014 roku do 31.10.2015 roku.

Z uwagi na powyższe, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję poprzez przyznanie odwołującej się renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 17.11.2014 roku (data złożenia wniosku) do dnia 31.10.2015 r. biorąc za podstawę powołane wyżej przepisy ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz art. 477¹⁴§2 k.p.c.